

Dokida li ljubav ostale zapovijedi?

[...] Njegov nauk o ljubavi ne navodi nas niti da kršimo niti da zanemarujemo druge zapovijedi, već da ih vršimo svim srcem, to jest ponukani i nadahnuti ljubavlju. Samo onaj tko ljubi Boga i bližnjega može razumjeti da su i ostale zapovijedi dane s ljubavlju za sve one situacije kad je mi ljudi nismo kadri živjeti u svom odnosu s Bogom i bližnjim.

Zato Isusov govor o ljubavi nije dokinuo, već utemeljio i učvrstio vjernike u spoznaji kako su zapovijedi od životne važnosti i kako je nasušna potreba i pretpostavka suživota ne kršiti nijedne. Tek nakon toga možemo doći do spoznaje da ih treba i nadići, a ne minimalizirati njihovu važnost i korisnost. Pogotovo što nam Isusova ljubav ne daje za pravo da ih mi prekrajamo ili bezbrižno i bezrazložno kršimo, jer to bi u konačnici bilo bezbožno. Zapovijed ljubavi je istaknuta kao prva i veća od svih ne zato da bismo druge odbacivali, već da bismo znali svaku od spomenutih živjeti s ljubavlju i u duhu ljubavi. A onaj tko istinski ljubi nije u raskoraku glede zapovijedi, niti je u nedoumici kako ih poredati, jer će znati da svaka ima neupitnu važnost, te nijedna nije podložna ljudskoj prosudbi i uklanjanju. Jedini način da ih 'uklonimo' iz vidokruga je da ih nadičemo cjelovitom i sebedarnom ljubavlju. A i tada ćemo znati da one s razlogom postoje, jer naša ljudska ljubav nije savršena, cjelovita i potpuno postojana, te kad oslabi ljubav znamo da ostaju zapovijedi koje čuvaju onu minimalnu granicu ispod koje nikada ne bismo smjeli ići.

Molimo stoga danas za dar cjelovite ljubavi koja će nas usmjeriti da se iz dana u dan sve više pitamo i tražimo načina kako ljubiti Boga i bližnjega, a ne da umujemo oko toga koju zapovijed dokinuti ili kako je učiniti manje važnom za nas. Ljubimo Boga iskreno i iz svega srca i iz sve duše, pa nas neće mučiti postojanje zapovijedi, te nećemo ići niti samo putem pukog ili minimalnog izvršavanja, niti ćemo se mučiti oko toga kako ih poredati, pa niti koju i na koji način vršiti. Trudimo se biti prožeti njegovom ljubavlju koja nas potom nadahnjuje da ispravno ljubimo sebe, te nakon toga još žarče i jače svoga bližnjega do mjere predanja vlastitoga života za duhovno dobro i spasenje svih.

<https://www.vieraidjela.com/dokida-li-ljubav-ostale-zapovijedi-razmisljanje-uz-31-nedjelju-kroz-godinu-b/>

Ljubim te, Gospodine, kreposti moja!

Ljubim te, Gospodine, kreposti moja!
Gospodine, hridino moja, utvrdo moja, spase moj.

Bože moj, pećino moja kojoj se utječem,
štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo moja!
Zazvat ću Gospodina, hvala predostojna,
i od dušmana bit ću izbavljen.

Živio Gospodin! Blagoslovljena hridina moja!
Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!
Umnožio si pobjede kralju svojemu,
pomazaniku svome milost iskazao.

Otpjevni psalam: Ps 18, 2-4.47.51ab

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

Svi sveti: Dođoše iz nevolje velike

[...] U svom viđenju u Knjizi otkrivenja Ivan vidi skupinu blaženika u bijelim haljinama koji su bili u velikoj časti. Na pitanje tko su oni, dobiva odgovor: „Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj.“ Govorili

smo o strahotama ljudskih nevolja. Međutim, izdržati u čestitosti u nevoljama, to je ono što čovjeka drži i uzdiže. Poznavao sam ženu koja je za vrijeme drugoga svjetskoga rata bježala sa šestomjesečnim djetetom na rukama pred vojnicima koji su sve palili i ubijali. Strah je bio velik, ruke onemoćale. Mislite da joj nije palo na pamet da ostavi na putu dijete da bi mogla brže trčati? Palo joj je na pamet, ali ga je nosila i iznijela. Nakon svega što je prošla, možete misliti koliko je srce imala! „K'o autobus“!

A što reći za one koji su u Krista povjerovali, pa zbog toga silno trpjeli sve do smrti? Znali su oni da je krv njihovih nevolja ona ista krv koju je Krist prolio. U njihovim je očima bila ona velika i duboka nada. Nije uzaludno. Ni jedna suza, ni jedna kaplja znoja nije uzaludna. Ti velikani, a opet obični ljudi koji su ustrajali u velikim nevoljama, koji nisu izgubili svoje dostojanstvo i u najvećim kušnjama, ti ljudi koji su iskazivali ljubav čovjeku, prijatelju i neprijatelju, silno mnoštvo takvih čestitih ljudi, to su sveti koje slavimo na blagdan Svih svetih. Na takvu čestitost i na takvu svetost pozvan je svaki čovjek dobre volje. Na koncu će to biti jedino što je vrijedilo i što vrijedi.

<https://www.vieraidjela.com/svi-sveti-dodose-iz-nevolje-velike/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20

Godina 12 • broj 511 • 2021. godina

TRIDESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

31. listopada 2021.

Ovo je prva zapovijed.
Druga je pak ovaj slična.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 12, 28b-34

U ono vrijeme:
Pristupi Isusu jedan od pismoznanaca i upita ga: »Koja je zapovijed prva od sviju? «

Isus odgovori: »Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje! »Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih. «

Nato će mu pismoznamac: »Dobro učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve. « Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio reče mu: »Nisi daleko od kraljevstva Božjega! « I nitko se više nije usuđivao pitati ga.

DUŠNI DAN - 2. STUDENOGA

Svatko ima nekog koga nema i koga želi,
i bez koga mu je teško.
I koga nitko i ništa ne može zamijeniti.

Počivali u miru Božjem!

Božji držač mjesta

Ima mnogo zapovijedi. Židovstvo ih broji preko 600 u Starom zavjetu. Jesu li sve one važne? Sigurno ne. Koje su sasvim hitne, a koje su od manjeg značenja? Ili, moraju li sve biti uvažavane? Koje su stvarno Božje zapovijedi, a koje su izmislili ljudi? Što se više pazi na zapovijedi ljudi, tim teže je da se Božje zapovijedi "infiltriraju".

Životno je potrebno paziti na Božje zapovijedi. Njegove zapovijedi su životni putovi, oni nas trebaju očuvati od putova smrti. Bog je prijatelj života, kaže starozavjetna mudrost. On ne želi propast, ne želi našu smrt, nego da živimo. Stoga je životno važno upoznati njegove zapovijedi i po njima živjeti.

Da ih ne promašimo, Bog ih je upisao u srce. Temeljne Božje zapovijedi, kako su sadržane u "deset riječi", Dekalogu, koje je Bog predao Mojsiju na brdu Sinaju, nisu samo izvana zapovjeđene, kao da bi bile strane, samovoljne upute. Mi ih nalazimo u našoj savjesti, unutar njem Božjem glasu u našem srcu. Mi ih zapravo ne trebamo učiti. Svako dijete ih poznaje kroz čudoredni "instinkt" koji u njemu stanuje.

Ako se stotine zapovijedi koje nalazimo u Bibliji, dadu svesti na deset zapovijedi, tada se još uvijek može pitati koja bi od tih deset bila najvažnija. Mnogo puta se doima da bi šesta zapovijed bila najvažnija, jer se tema o seksualnosti stavlja u "prvi plan".

Isusov odgovor na pitanje pismoznanca je tako jasan i tako "logičan", da se možemo samo čuditi, zašto to nije tako jasno u našem životu. Prva i najvažnija zapovijed je prva od deset zapovijedi. Ona sve obuhvaća i daje mogućnost da se druge ispune.

"Dieu premier servi" bilo je moto sv. Ivane Orleanske: "Bogu služiti na prvom mjestu!" Ali ne tako da tu službu razdijelimo na kamatne stope: toliko i toliko za

Boga, ostatak za druge i drugo. Isus je – sa Starim zavjetom – sasvim jasan: radi se o 100 posto: Boga ljubiti svim srcem, svom dušom, svim umom, svom snagom". Ništa ne ostaje izuzeto. Sve treba za cjelinu, bezuvjetno, u ljubavi prema Bogu biti "investirano".

To je u sebi potpuno jasno. Ako je Bog, tada samo tako može biti. Jer On je prvi i posljednji, alfa i omega našega života. Ako je to tako, zašto je često puta u našem životu tako malo istinito. Zašto onda Bog u mom životu često dolazi na posljednje mjesto?

Zašto se ja okrećem njemu tek onda kad su svi konopci potrgani? Zašto on često puta nije ništa više nego loš nadomjestak u životu i samih pobožnih kršćana?

Zato što smo mi još daleko udaljeni od cilja! Zato što mi puno više same sebe činimo središtem a to mjesto ne dajemo Bogu. Prva zapovijed je najvažnija. Ona je cilj koji želimo postići, ako želimo dobiti cijeli, puni, sretni život.

A put do toga? Isus to izriče u jednom dahu s prvom zapovijeđu: "Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga". Mi ćemo iz dana u dan biti vođeni većoj Božjoj ljubavi, ukoliko strpljivo idemo putem ljubavi prema bližnjemu. Bližnji je "Božji držač mjesta", na kojemu učimo, svom snagom i cijelim srcem ljubiti onoga, koji stoji iza bližnjega.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/31-nedjelja-kroz-godinu-2/>

Središnja sveta misa zadušnica za sve poginule i preminule hrvatske branitelje održat će se u zavjetnoj crkvi Svete Mati Slobode na zagrebačkom Jarunu na Dušni dan, u utorak 2. studenoga 2021. u 11.00 sati. Svetu misu, u zajedništvu s vojnim i policijskim kapelanima, predvodit će vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan.